

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. II. Invocamus Deum, ut veniat in nos, etsi secundum esse suum sit in omnibus, & omnia in ipso.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

rogandus est, & ea quæ petenda sunt, & nostras necessitates, quæ movent ad orandum.

V S V S.

1. Ponit ob oculos Finem ultimum, qui est Deus. Primum hoc est principium vitæ Christianæ: *Fecisti nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* Imitatus est S. Augustinum S. Ignatius, qui idem Exercitiorum suorum Fundamentum posuit: *Creatus est homo ad hunc finem, ut Dominum Deum suum laudet ac revereatur, eique serviens tandem salvus fiat.* In Fund.
lib. Exec.
2. Incitat ad odium peccati, præcipue Superbiæ. Quot mala hujus vitæ sunt, tot sunt testimonia Deum esse hostem & vindicem peccati, præcipue Superbiæ: humiliemur itaque & fugiamus peccatum, cujus malitia tot testibus convicta est, quot sunt dolores nostri & suspiria.
3. Admonemur, ut per Orationem petamus à Deo gratiam, finem nostrum consequendi, quia sine Deo ad Deum pervenire non possumus. Hinc S. Aug. stabilito fine hominis, mox de invocando Deo, sive orando differit.

C A P. II.

Invocamus Deum, ut veniat in nos, et si secundum esse suum sit in omnibus, & omnia in ipso.

1. **E**T quomodo invocabo Deum meum, Deum & Dominum meum? Quoniam utique a me ipsum eum vocabo, cum invocabo eum. Et quis locus est in me, quò veniat in me Deus meus? quo Deus veniat in me, Deus qui fecit cælum & terram? Itane Domine Deus meus, est quicquam in me, quod capiat te? An vero cælum & terra, quæ fecisti, & in quibus me fecisti, capiunt te?

2. An quia sine te non esset, quicquid est: fit, ut quicquid est, capiat te? Quoniam itaque

itaque & ego sum, quid peto, ut venias in me, qui non essem, nisi esses in me? Non enim ego jam in inferis, & tamen etiam ibi es; nam, etsi *descendero in infernum, ades*. Non ergo essem Deus meus, *b* non omnino essem, nisi esses in me. An potius non essem, nisi essem in te: *ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia?* Etiam sic Domine, etiam sic. Quò te invoco, cum in te sim? Aut unde venias in me? Quo enim recedam extra cælum & terram, ut inde in me veniat Deus meus, qui dixit: *Cælum & terram ego impleo?*

Psal. 138.
3.

Rom. 11.
36.

Ier. 23.
24.

N O T Æ.

- a *In meipsum eum vocabo*) Invocare utrumque significat, & implorare alicujus opem, & illum intro vocare. In orando Deo utrumque conjungitur, hoc enim ipso quia illum imploramus, simul vocamus intro, ut veniat in cor nostrum per suam gratiam.
- b *Non omnino essem, ni esses in me*) ex ipsa Dei immensitate recte sequitur, Deum esse in omnibus creaturis suis; adeoque esse merum nihil, quicquid non est in Deo; velut pisciculus in immenso mari, & in quocunque non est Deus, velut mare penetrans pisciculum.

C A P. III.

Deus continendo omnia implet omnia, totus ubique præsens in omnibus creaturis.

1. a **C** Apiunt ergone te cælum & terræ, quoniam tu imples, ea? An imples & restat, quoniam non te capiunt? Et quo refundis, quicquid impleto cælo & terra restat ex te? Annon opus habes, ut à quoquam continearis, qui contines omnia: quoniam *b* quæ imples, continendo imples? Non enim vasa; quæ te ple-
na